

прѣстоль-тъ“. — „Богъ не глѣда на нечисти царвуле, а на чисто сръце“. *ib.* 131. А бе, азъ ходихъ у крашничини и помолихъ я да ни хариже това гърненце. *З.* 164. Абе ти пиешъ скъпъ тютюнъ; купувай по-ефтинъ. *ib.* 164. Абе, братя селени, тамъ момченца има, пакъ ние нѣмаи ли ги? *Зк.* 24. Абе да почерпна бива, ама пари нѣмамъ. *Зк.* 83.

Абие — нар. вдругъ (заимствовано изъ языка церковнаго; ср. бол. сиб. извѣднѣжъ, тутакси): Тие пипируди изфрѣкватъ на воздухъ, и кѣту ся съединиждъ мажки съ женскы, цървни абие умиратъ, а послѣднии кацватъ, и ся запираждъ подъ листове на земя, дѣ кѣту снесждъ по нѣколко лица, умираждъ. *Пк.* 71. Момци кѣту поздравиждъ дѣвойкы съ „добръ вечярь бакины“, а девойки имъ ставждъ абие на краба и имъ отговариждъ „далъ ви Богъ добро батювци!“ *ib.* 88.

Абрашестъ* (*ebrech, s. a. p. comm. abrach, t. Cheval tacheté de blanc et de noir*) пр. — пѣгий, весноватый. *П.* 155.

А бре — междометіе сложное (ср. бре!) А бре, Искрене, Искрене, Да ли си глава предаваш Или ми даваш Милица. *Д.* 34, 101—103.

Авджи* с. м. — охотникъ (*avdji, s. t. Chasseur*) — охотникъ: Султанъ Мухамедъ 4 ся е нарикълъ авджи — ловецъ. *Ин.* 259.

Авлана* тур. название города верхней Албани (*avlonia, Valone ou Lavalone, ville et port de la haute Albanie*): Посвѣршилъ съ свѣти Димитрия Бѣла Неда отъ Софія (иначе: отъ Авлана). *М.* 41. Посвѣршилъ съ дѣли Димо Бѣла Яна отъ Авлана. *М.* 248.

Авлия* см. хавлия с. ж. — покрывало невѣсты (*havlu magrama* или просто *havlu, Essuie-main de coton velu*): Анѣлина ми се пѣбри-сала со бѣла авлія, Оуште толко како сонце грее. *В.* 323.

Авра — (*evra s. p. Forteresse, citadelle*) с. ж.: Глѣчатъ, като Чифуте въ авратъ. *Ч.* 142. Като чифутска авра *ib.* 168.

Аврамчо ум. имя лица Абрамъ. *Д.* 16.

Аврумо эн. луны: Месечино аврумо, Не за'ожай на квечерь. *М.*

Ага сложное нарѣчие времени — кога (ср. сл. га): Лазаре, брате, Лазаре! Сал е гора хайдутска, — и харамлійска. Ага са овни подпла-шатъ, Ага овни-нѣе да своарташъ, Ни фоарляй си ми кепена: Пу кепя да та познавамъ. *Ч.* 322. Ага си подишъ, брателе, У наша стара май-чица, Какъ щещъ майци да кажишъ, Да ми се, брате, ударилъ? *ib.* 322. Ср. подъ словомъ каиретъ. *Ч.* 326. Ага си бѣше слонце на заходіе, И Хоанза допадна Милци на двора. *ib.* Иваница са сдумала съ хай-дутинаногъ Милина: Ага иде Иванъ на длиго поатя нѣкаде да гу фане Милинъ и да гу умбіе. *Ч.* 256. Ага въ понѣдельникъ вутрина